

Kanyó Zoltán

1940-1985

Nemcsak a mindenkori halál ténye irracionális, de nem a mi értelmünk szerint való az sem, hogy most miért éppen Kanyó Zoltán választatott ki közülünk. Sem kora, sem életereje, sem hite, és önmagában betegsége sem ad erre magyarázatot. Hajlanok és külső meghatározottságok, alkata és környezete együttesen alakították életét. Életét, mely vállalkozás volt. Talán olyan vállalkozás, amely nemcsak időben, de térben is anakronisztikus e tájon. Amely nem a publikált könyvek, kötetek, tanulmányok mennyiségében, nem az elért tudományos fokozatokban, nem a betöltött funkciók számában és látszat-méltóságában mérhető, hanem a minőségben.

A távolságtartás és a konok hit egysége adta meg magatartása minőségét. Nem engedte, hogy a dolgok kiszolgáltatottja, megsebzettje legyen, és mégis hitt rendithetetlenül a dolgok értelmében. Noha kevés embert ismerhetünk mi, a környezetében élők, aki annyit tanult, dolgozott, szervezett volna, mint Kanyó Zoltán, mégsem csak ezért lehet példa vállalkozása. De azért, mert élete a megvalósítás, a minőség megvalósításának esélyét jelentette. Értékei az utóbbi években formálisan is kifejeződtek, és újabb lehetőségeket nyitva. Alig néhány hónapja, hogy tanszékvezető lett, talán ép a napokban védte volna meg nagydoktori értekezését, iskola szerveződött körülötte, tanítványai számban is növekedtek.

Minden esélye megvolt, de ezek egy része esély is maradt. Életminősége számunkra példa, vállalkozásának megvalósulatlansága figyelmeztetés. Figyelmeztetés talán a megvalósulás a megvalósulás lehetetlenségére. Halálát ne értsük úgy, mint a minőség kudarcát, inkább mint a reménytelen vállalását. S éljünk úgy, hogy ne csak a saját halottunk legyen, de mintha mindig a saját élők lett volna.